மாதர் போதினி

No. 272 செப்டெம்பர் 1920 No. 9

A SERMON BY SADHU SUNDAR SINGH

சாது சுந்தர்சிங் செய்த ஓர் பிரசங்கம்

‘ஆகையால் இனிச் சம்பவிக்கப்போகிற இவைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் தப்பி, மனுஷகுமாரனுக்குமுன்பாக நிற்கப் பாத்திரவான்களாக எண்ணப்படுவதற்கு, எப்பொழுதும் ஜெபம்பண்ணி விழித்திருங்கள் என்றார்’ (லூக். 21 : 36). மனுஷகுமாரனை சந்திக்கும்படி ஆயத்தப்படுவதற்கு ஜெபம் அவசியம். தேவ பிரசன்னத்தையும் தேவ ஐக்கியத்தையும், தேவ சமாதானத்தையும் ஜீவியத்தில் உணருகிறவர்கள், அவர்கள் கண்ணுக்குத் தோன்றும்பொழுது அவர்முன்பாக நிற்கப் பாத்திரவான்களாக எண்ணப்படுவதற்கு விழித்திருக்கவேண்டும். நாம் ஒருவரோடு சிநேகமாயிருந்தால், அவருடைய குணமும், அவருடைய பழக்கமும், அவருடைய பேச்சும் நம்மிடத்தில் படிந்து போகிறதுபோல, நாம் ஜெபத்தினால் தேவனோடு ஐக்கியப்படும்பொழுது, அவருடைய குணங்களும் அவருடைய லக்ஷணங்களும் நமக்குக் கிடைக்கிறது. அவரோடு சகவாசம் செய்துவிட்டாலோ, அதன்பின் பயமிராது, மென்மேலும் சந்தோஷம் உண்டாகும். அவரோடு சகவாசம் செய்யாதவர்கள் அவர் வரும்போது அலறுவார்கள். ஜெபத்தினால் நாம் தேவனோடு ஐக்கியப்படுகிறோம். அந்த ஐக்கியத்தால் இங்கேயும் சந்தோஷம் அங்கேயும் (மறுமையிலும்) சந்தோஷம். ஜெபத்தால் இவ்வுலகத்திலும் காக்கப்படுகிறோம், மறு உலகத்துக்கும் ஆயத்தப்படுகிறோம். கிறிஸ்தவர்களுக்கோ ஜெபத்தின் அருமையே தெரியாது, ஏதாவது ஒரு அவசர உதவிக்காகவும், ஒரு மோசத்திலிருந்து காப்பாற்றப்படுகிறதற்காகவும் ஜெபிப்பார்கள். அது பிச்சைகேட்பதேயொழிய, ஜெபமல்ல. இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் ஆத்திரத்திலும் அவசரத்திலும் ஜெபித்துவிட்டு, ஆத்திரம், அவசரம் முடிந்தவுடன் தேவனை மறந்துவிடுகிறார்கள். இவர்களைப் பிச்சைக்காரக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைப்பதே தகுதி.

ஜெபமென்பது தேவனோடு ஐக்கியமாயிருந்து பரிசுத்தமாக்கப்படு வதே ஜெபம். அதாவது, ஜெபத்தினால் ஐக்கியமும், ஐக்கியத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதலுமே ஜெபம்.

திருஷ்டாந்தமாக:—1. ஒரு பெரிய குடிகாரனிருந்தான். தன் ஆஸ்தியையெல்லாம் குடியில் அழித்தான். சாப்பிடுகிறதற்குக் கையில் காசில்லை. அந்த ஊரில் ஒரு நல்ல மனுஷனுமிருந்தான். அவனிடத்தில் உதவிபெறும்படியாக இந்தக் குடிகாரன் அவனிடத்தில் சென்று தனக்கு உதவிசெய்யும்படியாக வேண்டினான். இப்படியாக, அவனுக்கு ஒரு உத்தியோகமும் கிடைத்தது. ஆனால், தினந்தோறும் அரைமணி நேரம் மாத்திரம் சம்பாஷித்துவிட்டுப் போகவேணுமென்று அவனுக்குக் கட்டளையிட்டான். ஆகையால், அந்தக் குடிகாரன் தன் எஜமானிடத்தில் தினந்தோறும் அரைமணிநேரம் சம்பாஷித்துவந்தான். நடந்ததென்ன? 'பூவோடு சேர்ந்த நாரும் மணம் பெற்றது' என்பதுபோல, நாள்செல்ல நாள்செல்ல அந்த எஜமானுடைய நற்குணங்கள் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக அந்தக் குடிகாரனிடத்தில் படிந்தது. அந்த அரைமணிநேர சம்பாஷணையால் குடிகாரனுடைய ஜீவியமும் மாறினது. கடைசியில் உத்தம கிறிஸ்தவனானான். குடியை ஜென்மப்பகையாய்ப் பகைத்தான். அவனுக்குக் குடியினால் கிடைத்த சந்தோஷத்தைப்பார்க்கிலும் குடியைவிட்டதினால், பதின் மடங்கு சந்தோஷமுண்டானது. மனிதரோடு சம்பாஷிப்பதினால் இப்பேர்ப்பட்ட பெரிய மாறுதல் உண்டாகுமானால், தேவனோடு சஞ்சரித்தால் இதிலும் பெரிய மாறுதல் உண்டாகாதோ? அவரோடு புழங்கினால் அவருடைய மகிமை நம்மில் காணப்படாதோ?

'பின்னையேன் நாம் ஜெபத்தில் கேட்பதைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறதில்லை?'

1. நன்றிகெட்டுப்போகிறபடியால்தான் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை. அவசர சமயத்தில் ஜெபிக்கிறோம். நன்மையைப் பெற்றுக் கொண்ட பிறகு தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்தக்கூட மறந்து போகிறோம். நாம் ஜெபிக்க ஆரம்பிக்கும்போதே புது ஜீவனுக்காக ஜெபிக்கவேண்டும். ஜெபமில்லாத கிறிஸ்தவன் செத்தபிணம்! ஒரு மார்க்கத்தைவிட்டு, இன்னொரு மார்க்கத்துக்குப் போய்விட்டான், அல்லது கிறிஸ்தவனாயிருந்து அஞ்ஞானியாய்ப் போய்விட்டான் என்று நான் கேள்விப்படுகிறபோது ஆச்சரியப்படவேயில்லை. ஏனென்றால், நான் அதை அனுபவத்தில் கண்டேன். புதிய ஜீவனடைந்த ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் ஜீவன்போனாலும் தன் மார்க்கத்தை விடமாட்டான். நான் எனதருமை ரக்ஷகரை என் அனுபவத்திலும் கண்டேன், என் அனுபவமாக்கியுங் கொண்டேன். அவர் எனக்

குத் தரிசனமாகி தேவசமாதானத்தை அளித்தார். இது ஒரு மனோ பாவனையல்ல. இது ஒரு தரிசனை. இந்த ரக்ஷகரினிமித்தமாக துக்கத்திலும், துன்பத்திலும், வருத்தத்திலும் சந்தோஷத்தை அடைந்தேன். தீபேத்து நாட்டில் என்னை ஒரு பாழுங்கிணற்றில் போட்டபொழுது, அவ்விடத்தில் நானடைந்த சந்தோஷத்தை என் வீட்டிலுமடைந்ததில்லை. நான் கிறிஸ்தவனுகுமுன் யோகாப்பியாசத்தால் சந்தோஷத்தை அடைந்துகொள்ளலாமென்று யோசித்தேன். அதிலும், கிடைக்கவில்லை. ஆனால் என் ரக்ஷகரண்டை சென்று ஜெபிக்கும்பொழுதோ மோக்ஷம்போலிருக்கிறது. மெய் விசுவாசத்தால் ஜெபம்செய். உன் உள்ளமே மோக்ஷமாகிறது. இயேசுவானவர் நம்மால் உயிரோடிருக்கிறார். நாம் சுதந்தரவாளிகளாகிறோம். ஜெபமில்லாததால்தான் வேதாகமத்தைத் தர்க்கிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். அனுபவமில்லாதவர்கள் வேதாகமத்தை ஒரு கதைப்புஸ்தகமென்று நினைக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக:—2. கல்லாத ஒருவனை அழைத்து ஒரு இந்தியப்படத்தை (Map) காண்பித்து, இதுதான் இந்தியா என்றும், இதோ வரிவரியாயிருப்பது மலைகளென்றும், அந்த மலைகள் அதிக உயரமாயிருக்குமென்றும், அதிலிருந்து ஆறுகள் ஓடிவரும் என்றும் சொன்னேன். அவனோ: 'என்ன ஐயா, இரண்டும் ஒரே சமமாகத்தானே யிருக்கிறது, அது எப்படி உயரமாகும், எப்படி அதிலிருந்து தண்ணீர் ஓடும்' என்றான். ஆனால், அனுபவத்தில் மலையைப்போய்ப் பார்த்தால் அது உயரமென்பதும், அதிலிருந்து ஆறுகள் ஓடிவருமென்பதும் தெளிவாகத் தெரியும். இதேவிதமாகத்தான் நன்மைகளும் ஆசீர்வாதங்களும் மேலிருந்துவருமென்று சொல்லும்பொழுது ஆச்சரியமாகத் தோன்றும். 'என்ன ஐயா, தலைகீழாய்ப் பேசுகிறீர்களே' என்றும் சொல்லலாம். ஆனால், அனுபவத்தில் நன்மைகளையும் ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளும்போதுதான் அவைகள் மேலிருந்து வருகின்றனவென்று தெரியும். பின்னும் சூரியனிடத்தில் நெருங்க நெருங்க குளிர்ச்சியாயிருக்குமென்றும் சொன்னேன். தண்ணீர்மேல் தண்ணீர்ப்பாலத்தின்மேல் ஏறி அக்கரைக்குப் போனேன் என்றும் சொன்னேன். அதற்கவன்: 'என்ன ஐயா, நீங்கள் பேசுகிறதெல்லாம் நீதிக்கு விரோதமாயிருக்கிறதே' என்றான். இவைகள் இயற்கைக்கு விரோதமென்றும் சொல்லலாம். ஆனால், சாஸ்திரத்தின்படி சூரியனிடத்தில் நெருங்க நெருங்க உஷ்ணமிராது. அல்லாமலும் குளிர்ச்சியான தேசங்களில் குளங்களும் ஆறுகளும் உறைந்து பனிக்கட்டியாயிருக்கும். அடியில் தண்ணீரும் அதற்குமேல் தண்ணீரால் உண்டான பனிக்கட்டிகள் பாலமாகவும் நிற்கும். அதில் ஏறி

அக்கரைக்குப்போனேன். இவைகளை அனுபவத்தில் காணும்பொழுது தான் தெளிவாகும். இதேவிதமாக நாம் தேவனிடத்தில் நெருங்கும் பொழுதுதான் ஜீவ ஊற்றுகளைக் காணலாம். அப்பொழுது அது நமக்கு ஆச்சரியமாயிராது. ஜெபபர்வதத்தில் ஏறினவர்களுக்கு இவைகளெல்லாம் ஒரு ஆச்சரியத்தையும் கொடுக்காது. ஏனென்றால், இவைகளை அவர்கள் அனுபவத்தில் கண்டு சாதாரணமாகிவிடுகிறது. ஏறுதவர்களுக்குத்தான் ஆச்சரியமும் அதிசயமுமாயிருக்கும். ஜெபபர்வதத்தில் ஏறிவிட்டாலோ தேவமகிமையையும் வெளிப்படையாகக் காண்கிறோம். மேன்மையானபொருட்களையும் அளிப்பார்.

Beluchistan பொக்கிஷமிருக்கிறதென்று ஒருவன் தரையைத் தோண்டச்சொன்னான். தோண்டத்தோண்ட ஒன்றுமில்லை. தாகமோ அதிகரித்தது. குடிக்கவும் தண்ணீரில்லை. மேன்மேலும், தோண்டச்சொன்னான். தோண்டினபொழுதோ திடீரென்று ஒரு ஊற்றுக்கண் திறந்தது. அதிலிருந்து வந்த தண்ணீரால் தாகமுந் தீர்ந்தது. தோண்டச்சொன்னது தண்ணீருக்காகத்தான், பொக்கிஷத்துக்காகவல்ல என்பதாகக் கடைசியில் சொல்லிமுடித்தான். இந்தச் செய்கையால் இரண்டு பிரயோஜனத்தைக் காண்கிறோம்: முதலாவது தேக அப்பியாசமும், இரண்டாவது தண்ணீர் ஊற்று தோண்டினதினாலே தேகமும் பலப்பட்டது. அதுமாத்திரமல்ல. அதிலிருந்தே தண்ணீரும் கிடைத்திராதிருந்தால் மரித்திருப்பான். இவ்விதமாகத்தான் ஆத்தும விஷயமும். ஜெபம் செய்யச்செய்ய, நமது ஆத்துமம் பலப்படுகிறது. ஆத்துமா பலப்படுகிறதால், நாம் எந்தச் சோதனையையும் ஜெயிக்க வல்லவர்களாகிறோம். அதுமாத்திரமல்ல, தேவசமாதானத்தையும் தேவ சந்தோஷத்தையும் அடைகிறோம். சத்தியவேதத்திலுள்ளவைகள் யாவையும் அனுபவத்தில் அறிகிறோம்.

உதாரணமாக: (மாற்கு 16: 18) . . . . . சாவுக்கேதுவான யாதொன்றைக் குடித்தாலும் அது அவர்களைச் சேதப்படுத்தாது . . . இதை நான் என் அனுபவத்தில் கண்டேன். நான் கிறிஸ்தவனான போது என் இனத்தார் எனக்கு விஷம்கொடுத்துவிட்டார்கள். நான் பிரயாணமாய்ப்போய் ஒரு கிறிஸ்தவ சாலையில் சேர்ந்தபொழுது அந்த விஷம் சரீரத்தில் பரம்பினபடியால் மயக்கமுண்டானது. வைத்தியருக்கு ஆள் அனுப்பினார்கள். அவர் வந்து பார்த்துவிட்டு, 'ஒன்றும் செய்யமுடியாது; யாரோ விஷம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; இன்னும் கொஞ்சநேரத்தில் இரத்தம்கக்கி இறந்துபோக நேரிடும்' என்று அறிவித்தார். அப்பொழுது, எனக்குச் சிநேகிதனாயிருந்த ஒரு ஹிந்து என்னை வந்து பார்த்துவிட்டு, 'வைராக்கியமுள்ள ஒரு ஹிந்து, கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதனால் இதுதான் முடிவு. முதலாவது

மார்க்கமும் போனது, ஜாதியும் போனது, இனமும் போனது, இப் பொழுது உயிரும் போகப்போகிறது' என்று இகழ்ந்தான். வைத்தியர் சொன்னபடியே இரத்தமும் வந்தது, இரத்தத்தோடு விஷமும் வெளியேறினது. அப்பொழுது, 'நான் உம்முடைய ஊழியத்தைச் செய்ய உமக்குச் சித்தமானுல் எனக்கு உயிர்கொடும்' என்று ஜெபித்தேன். அதிசீக்கிரத்தில் பூரண சுகம் கிடைத்தது. நான் செத்துப்போயிருப்பேனென்று என்னைப் பார்க்கவந்த என் ஹிந்து சிநேகிதன் நான் உயிரோடிருப்பதைக் கண்டவுடன், ஒன்றும் பேசாதபடி வெட்கத்தோடு திரும்பிவிட்டான். இவரும் கிறிஸ்து வுக்குப் பெரிய விரோதியாயிருந்தார். இப்பொழுது பர்மாவில் இருக்கிறுர். அவரிடத்திலிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் 'சந் தோஷ செய்தி. வேதவாக்கியம் நிறைவேறினது. உன் ஜெபத் தால்தான் நீ பிழைத்தாய். அன்றையத்தினத்திலிருந்து நான் வேதம் படித்துவருகிறேன். நானும் நீ அடைந்த சந்தோஷத்தைப் பெற் றேன். பரிசுத்த ஆவியானவரையும் பெற்றேன்' என்று எழுதி யிருந்தார். ஆம், அன்று என் ஜெபத்தை தேவன் கேட்காமலிருந் திருப்பாரானுல் இங்கே இப்பொழுது உங்களோடு நான் பேசமுடி யாது, அல்லது கிணற்றில் நாறுவேன். அவசியம் என்று காணும் பொழுது ஜெபத்தைக் கேட்கிற தேவன் உதவிசெய்யாமலிருக்க மாட்டார்.

ஒரு குருடனுக்கு மருந்துகொடுத்தார்கள். அவன் அதைச் சாப்பிட்டால் பார்வையடைவான். ஆனுலோ, அந்த மருந்தைக் கண் ணுல் பார்க்குமுன் வாயில் போடமாட்டேனென்றுல், பார்வை யடைய முடியாது. பார்வையடைந்தால்தான், மருந்தை லேசாகப் பார்க்கலாம். சிலர் கிறிஸ்து உயிரோடிருந்தால், அவரைக் காண் பியுங்கள் என்கிறுர்கள். நாம் அவரைக் கண்ணுல் பார்க்க முடி யாது. ஆனுல், நமது இருதயத்தில் வசிக்க இடங்கொடுப்போ மானுல், ஒருகாலத்தில் நாம் அவரைத் தரிசிக்கலாம். ஜெபத்தால் புதிய வல்லமையும் புதிய ஜீவனும் கிடைக்கிறது. ஒரு ரத்தச்சாட்சி யைப் பிடித்து கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கச் சொன்னுர்கள். அவர் களோ புத்துமார்க்கத்தார்கள். அந்த மார்க்கத்தில் எதையுங் கொல்லக் கூடாது. ஆனுலோ, இந்த ரத்தச்சாட்சியின் உடுப்பைக் கழற்றி இரத்தம்வடிய அடித்து மிளகாய்த்தூளை உடம்பில் செலுத்தினுர்கள். அதன்பின்பு அவருடைய தோலை உரிக்கையில் தன் ஜீவன் பிரியும் வரைக்கும் தன் சுயபுத்தி மாருமலிருக்கும்படி ஜெபித்துவிட்டு, 'இந்தப் பழையசட்டையாகிய சரீரத்தை எடுத்துப்போடுங்கள், புதிய உடுப்பை நான் அணிந்துகொள்ளட்டும்' என்று அவர்களை வேண்டி

ளுர். கடைசியில் அக்கினியில் போட்டார்கள். அதிக சந்தோஷத்தோடு மரித்தார். இந்த சந்தோஷமும் தைரியமும் எங்கிருந்து வந்தது? இவைகள் தேவ ஐக்கியத்தால் கிடைத்ததல்லவா? கிறிஸ்து வல்லவோ கொடுத்தார். ஆம், அவரே வல்லமை கொடுக்கிறார். அவர் தமது மகிமையோடு வரும்போது, இந்த ரத்தச்சாக்ஷிகளுக்கு என்ன சந்தோஷம்! தாங்கள் சாட்சிகொடுத்த அந்த ரக்ஷகரையே காண்கிறோம் என்பார்கள். நமது நிலைமையென்ன? ஐந்து நிமிஷத்து ஜெபத்தில் களைத்துப்போனால், அங்கே எப்படி நிலைநிற்பான்? இங்கேயும் வெட்கம், அங்கேயும் வெட்கந்தான். ஜெபத்தால் வல்லமைபெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றுக்கொண்டால் சாட்சிகொடாமலிருக்கமுடியாது. இம்மையில் அவரோடு ஜெபத்தில் ஜீவிப்பவர்களே அங்கேயும் ஜீவன் பெறுவார்கள். வேதத்தை வாசியாமலும் ஜெபம்செய்யாமலும் இருப்பவர்கள் செத்தவர்களே. நாம் ஜெபஜீவிகளாய் இருக்க தேவன் கிருபை செய்வாராக.

S. R. Doss.

SURETY FOR THE CHILD

பிள்ளைக்காக உத்தரவாதி

'பிள்ளையாண்டானை என்னோடே அனுப்பும், அவனுக்காக நான் உத்தரவாதம்பண்ணுவேன்; அவனை என்னிடத்திலே கேளும், நான் அவனை உம்மிடத்தில் கொண்டுவந்து நிறுத்தாமற்போனால் எந்நாளும் அந்தக் குற்றம் என்மேல் இருப்பதாக' (ஆதி. 43 : 8, 9).

பென்யமீனைக்குறித்து யூதா யாக்கோபிடத்தில் இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னான். இவ்வித நிபந்தனையை வாங்கிக்கொண்டுதான் தேவன் பெற்றோரிடத்தில் பிள்ளைகளை ஒப்புவிக்கிறார் என்று சொல்லலாம். யூதாவின் இந்த வார்த்தைகளிலிருந்து பெற்றோர் சில அருமையான போதனைகளைக் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. பெற்றோரின் உத்தரவாதம். ஞானஸ்நான சமயத்தில் நாம் பண்ணும் பிரதிக்கினைகளின் கருத்து இதுதானல்லவா? தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு சுதந்தரவாளியாகிய இதை இந்தப் பாவம் நிறைந்த உலகத்தில் விடுவதெப்படி? நீங்கள் கொடுத்த உத்தரவின் பொருள் இதுதானல்லவா:—' என்னோடு இருக்கட்டும், நான் உத்தரவாதம் பண்ணுவேன்.' பாவம் அறியுமுன் அடிக்கடி வியாதிகள் வரும்போது தேவன் இதை இப்போதே எடுத்துக்கொள்வாரோ

என்ற பயம் உண்டானபோது நீங்கள் பண்ணின ஜெபங்களின் அர்த்தம் இப்படிப்பட்டதல்லவா :—'இந்தப் பாவமுள்ள உலகத்தில் விட்டுவையும். அவனை என்னிடத்தில் கேளும், நான் உத்தரவாதம் பண்ணுவேன்.' ஆம்! எவ்வளவு பயங்கரமான காரியம்! எங்கும் பஞ்சம் இருக்கும்போது பையனைத் தகப்பன் வீட்டில் கொண்டு போய்ச்சேர்க்கும் உத்தரவாதத்தை யூதா தன்மேல் ஏற்றுக்கொண்டது போலவே, நானும் பிதாவைப் பார்த்து : நான் உம்மிடத்தில் கொண்டு வந்து நிறுத்தாமல்போனால் எந்நாளும் அந்தக் குற்றம் என்மேலிருப்பதாக என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

2. **பெற்றோரின் கடமை.** யூதா விளையாட்டிற்காக இப்படிச் சொல்லவில்லை. பென்யமீனுக்கு வருத்தம் நேரிட்டபோது யோசேப்பைப்பார்த்து : அவனுக்காக நான் என் தகப்பனுக்கு உத்தாவாதி; நான் அடிமையாயிருக்கிறேன் என்று சொன்னான். பையனை இரட்சிக்கிறதற்கு தான் எவ்வளவு சிறுமை எடுத்துக்கொண்டாலும் நியாயந்தான் என்று உணர்ந்தான். கிறிஸ்தவபெற்றோர் அப்படி உணர்ந்தால் எவ்வளவு நேர்த்தி! உலகம், மாம்சம் ஆகிய சத்துருக்கள் பிள்ளைகளுடைய ஆத்துமாக்களை வசப்படுத்தும்படி பார்க்கும்போது, அதை அறிந்து, அவர்களுக்கு உதவிசெய்து, அவர்களை ரட்சிக்கவேண்டியது தங்கள் கடமை என்று உணரும் பெற்றோர் எவ்வளவு சொற்பம்! சற்று வருத்தம் எடுத்துக்கொண்டாலும், கெட்ட தோழரை தங்கள் பிள்ளைகளிலிருந்து பிரித்து, அவர்கள் ஆத்துமாக்களுக்காக நேரம் செலவழிக்கும் பெற்றோர் எத்தனைபேர்! படிப்புக்காக, சரீரசுகத்துக்காக என்ன கடன்படவேண்டியதானாலும், எவ்வளவு செலவழிக்க வேண்டுமானாலும் ஆயத்தமாயிருக்கிறோம்; ஆத்துமாவுக்காக எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசம் எவ்வளவு? எத்தனை ரூபாய் செலவு? கல்லறைசேரும் சரீரத்திற்காக உத்தரவாதத்தைப்பார்க்கிலும், தேவ சமுகம் சேரும் ஆத்துமாவுக்கல்லவா அதிக உத்தரவாதம் உண்டு! பிள்ளைகளுடைய ஆத்துமாவிற்கு இடையூறாயிருக்குமானால் படிப்பு, உத்தியோகம், பணம்—ஒன்றும் வேண்டாம் என்று சொல்லும் பெற்றோர் எத்தனைபேர்? நம்முடைய உத்தரவாதத்தினால் நமது பேரில் விழுந்தகடமை என்பதை மறந்துபோகவேண்டாம்.

3. **பெற்றருக்கு தைரியம்.** 'இளையவனைவிட்டு எப்படி நான் தகப்பனிடத்தில் போவேன்?' என்று சொல்லவே பையன் விடுதலை பெற்றான். நமது விஷயத்திலும் இது உண்மையே. நமது பிள்ளைகளுடைய ஆத்துமாக்களுக்கு நாம் உத்தரவாதிகள் என்பதை உணர்ந்து, அவர்கள் குணப்படாதவர்களாகவும், உலகத்தாராகவும், உல்லாசப்பிரியராகவும் வளருகிறதைக் கவனித்து தேவனிடத்தில்

போய்: 'நான் என் பிள்ளைக்காக உத்தரவாதி, இவனில்லாமல் எப்படி என் பிதாவின் சமுகத்தில் நிற்பேன்?' என்று சொல்லி கண்ணீரோடே போராடுவோமானால் நமது ராஜாவும் நமக்கு இரங்குவார். தான் மன்றாடின ராஜா தனக்கும் பென்யமீனுக்கும் சகோதரன்தான் என்று கண்டுகொண்டதுபோல நமது ரட்சகரும் நமக்கும் நமது பிள்ளைகளுக்கும் சகோதரர் என்று கண்டுகொள்வோம். நம்முடைய இடைவிடாத சுயநயமற்ற மன்றாட்டைக் கேட்டு நமது பிள்ளைகளைக் குணப்படுத்துவார் என்பது சத்தியம். யூதாவுக்கும் யோசேப்பு தன்னை வெளிப்படுத்தி முத்தம்கொடுத்தான். நமது பிள்ளைகளுக்காக நாம் உத்தரவாதிகள் என்பதை உணர்ந்து, அவர்கள் நிமித்தம் தேவனுடைய பாதத்தைப் பிடிக்கும்போது, நம்முடைய ஜீவியமும் தேவனுக்குச் சமீபமாக இருக்கும். கானானிய ஸ்திரீயையும், யவீரையும்போல, நமது பிள்ளைகளுக்காக மன்றாடவே நாமும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவோம். 'என் பிள்ளைகள் ஒவ்வொன்று மில்லாமல் எப்படி என் தகப்பனிடத்தில் போவேன்?' என்பது நமது இருதயங்களில் தொனிப்பதாக!

SUMMER SCHOOL

1920-ம் வருஷம் ஜூன்மாதம் 24-29 வரை பண்ணைவிளையில் நடத்தப்பட்ட முதல் தாய்மார் ஞானோதய வித்ய சங்கம்

இக்கூட்டம் முதன்முதல் பண்ணைவிளை சர்க்கிளில் ஆரம்பிக்க தேவன் அநுக்கிரகம் செய்தது அந்த சர்க்கிளார்க்குக் கிடைத்த ஓர் பெரும் சிலாக்கியமே. இக்கூட்டம் சுமார் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னமே அநேக தேவனுடைய பிள்ளைகளால் ஜெபத்துடன் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டிருந்தது; முடிவும் ஜெயமாகவே இருந்தது. கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம். இதற்கு வந்திருந்த ஐரோப்பியர் மூவர்: Miss Grover, Miss Morris, Miss Herring முதலானவர்களே. மற்றவர்கள் பண்ணைவிளை சர்க்கிளைச் சேர்ந்தவர்களும், சாயர்புரம், நாசரேத், தூத்துக்குடி, மெய்ஞ்ஞானபுரம், இவ்விடங்களிலுள்ள C.E.Z.M., S.P.G. பைபிள் ஊமன்களும், தாய்மார் சங்க மெம்பர்களும், சபைகளில் வரக்கூடிய சில தாய்மாருமே. மொத்தப் பெண்களின் தொகை சுமார் 80.

இப்பள்ளிக்கூடம் ஓர் வியாழக்கிழமை துவக்கி ஐந்து நாட்களாய் நடைபெற்று அடுத்த திங்கட்கிழமை முடிந்தது. ஒவ்வொருநாளும்

நான்கு கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. ஒவ்வொரு கூட்டமும் ஒரு மணி நேரத்துக் கதிகமில்லை. கூட்டங்கள் வெகு திட்டமாய் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தன. பிள்ளைகளின் தொந்தரவு கிடையாது.

கூட்டங்களின் ஒழுங்கு.—புதன் இரவு 'அருள் ஏராளமாய்ப் பெய்யும்' என்னும் கீதம் பாடப்பட்டு ஆயத்த ஜெபம் செய்யப்பட்டது.

வியாழன் முதல் ஒவ்வொருநாளும் காலை 8½ மணி முதல் 9½ வரையும் வேதபாடம் வெகு சிறந்த முறையாய்ப் படிப்பிக்கப்பட்டது. எப்படியென்றால் கூட்டத்துக்கு வந்திருந்த தாய்மாரை ஐந்து வகுப்புகளாய்ப் பிரித்து அப்போஸ்தலர் நடபடி 1-17 அதிகாரங்களிலிருந்து 1-ம் நாள் விசுவாசம், 2-ம் நாள் ஜெபம், 3-ம் நாள் உயிர்த்தெழுதல், 4-ம் நாள் பரிசுத்தாவி, 5-ம் நாள் பிரசங்கமும் சாட்சியுமாகிய ஐந்து பொருள்களின்பேரில் Miss Grover, Miss Morris, Miss Herring, Mrs. Albert, Mrs. Athisayam ஆகிய ஐந்து உபாத்தியாயினிகளால் ஐந்து நாள் படிப்பிக்கப்பட்டது. இப்பாடங்களைத் தாய்மாரும் ஏற்கனவே ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டுவரும்படி ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தது ஸ்திரீகளுக்கு மிகவும் பிரயோஜனமாயிருந்தது. 70 வயதுள்ள தாய்மாரையும், பாட்டிமாரையும் இப்பாடசாலையில் கண்ட கண்கள் மெய்யாகவே பாக்கியமுள்ளவைகள்.

இன்னும் நான் சொல்லவேண்டிய ஓர் விசேஷ காரியமென்னவென்றால் Miss Grover அம்மாளுடைய ஐந்து நாள் பாட ஒழுங்கும் ஓர் கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தின் மகிமையைக் காட்டுகிற ஓர் படம்போல் இருக்கிறது. ஓர் கிறிஸ்தவனுடைய ஜீவியம் விசுவாசத்தில் ஆரம்பித்து, ஜெப சங்கிலியால் கிறிஸ்துவோடிணைக்கப்பட்டு, உயிர்த்தெழுதலின் காட்சியால் உயிர்த்தெழுந்து, பரிசுத்தாவியால் நிரப்பப்பட்டு, பிறருக்கு சாட்சி சொல்வதில் முடிவதுபோல், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவப் பிரயாணியும் விசுவாசக் கப்பலில் ஏறி, அது உடைந்து சேதப்பட்டுப் போகாதபடி ஜெப, தியான, இருதயப் பெருமூச்சுகளோடு தேவ சஞ்சாரஞ்செய்து, உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவைத் தரிசித்து, அவரோடு தானும் மறுஜனன முழுக்கடைந்து அக்கினி அபிஷேகத்தால் கிறிஸ்துவுக்கு சாட்சி கூறி, போராட்டம் முடித்து, பரலோக துறைமுகப்பட்டணம் சேர்வதற்கு ஒப்பனையாக இருக்கிறது. கூட்டங்களின் மத்தியில் கிறிஸ்துவின் ஐக்கிய விருந்தில் அவரோடு போஜனம்பண்ணினது, புது பெலன் அடைவதற்கேதுவாயிருந்தது என்கிற சந்தோஷத்தையும் இங்கே சொல்லாமல் விட முடியாது.

அப்பால் மத்தியானம் 11-மணிக் கூட்டங்களிலும், 3-மணிக் கூட்டங்களிலும், முதலாவது, கிறிஸ்தவ கூட்டங்களை நடத்துவதிலிருக்கும் கஷ்டங்களை எப்படி நீக்கிக்கொள்ளலாமென்றும், இரண்டாவது, பேர்க்கிறிஸ்தவர்களுக்குள் தனித்தாள் சம்பாஷணையின் மூலமாய் அவர்களை எப்படி மெய்க்கிறிஸ்தவர்களாக்கலாம் என்பதைப்பற்றியும், மூன்றாவது, பிள்ளைகளின் சுகத்தைத் தாய்மார் எவ்வளவு விசேஷமாய்க் கவனித்து நடக்கவேண்டுமென்கிற முறைகளைப்பற்றியும் Miss Grover அம்மாள் நல்ல ஆலோசனைகள் சொன்னதன்பின், Mrs. மதுரம் அம்மாளின் சில ஆலோசனைகளும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன.

மேலும் அந்த மத்தியானக் கூட்டங்களில், முதலாவது, தாய்மார் பிள்ளைகளை வளர்க்கவேண்டிய விஷயத்தில் எவ்வளவு பொறுப்புள்ளவர்களென்றும், இரண்டாவது, ஓய்வுநாள் பள்ளிக்கூடங்களால் உண்டாகும் பிரயோஜனங்களைப்பற்றியும், மூன்றாவது, அஞ்ஞானிகளைத் தனித்தனியாய்க் கண்டு பேசி, அவர்களைக் கிறிஸ்துவிடம் இழுத்து, எப்படி அவருக்குச் சிநேகிதராக்கலாமென்றும் தெளிவாய்ப் போதிக்கப்பட்டது. இந்த முறைகளை இதற்குமுன் கையாடிப் பழக்கப்படாதவர்கள், இனி இந்த முறைகளைக் கையாடி எப்படியும் ஜெயம் பெறலாமென்னும் விசுவாசத்தோடு போயிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கர்த்தர் ஆசீர்வதிப்பாராக.

3-மணிக் கூட்டத்தில் ஓர் பொதுவான ஜெபக்கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. வந்திருந்தவர்களின் விருப்பத்தின்படி தீர்மானம்:

1. கிறிஸ்துமார்க்கத்திலிருந்து விலகி, இந்துமார்க்கத்துக்குப் போயிருக்கும் சொர்னம் என்கிற பிள்ளையின் இருதயத்தைக் கர்த்தர் திருப்பவேண்டுமென்று.

2. இடிக்கப்பட்டிருக்கும் நாசரேத் ஆலயம் சீக்கிரம் கட்டப்பட, கர்த்தர் அநேகருடைய இருதயங்களை ஏவி எழுப்பவேண்டுமென்று.

3. சாயர்புரத்தில் நான்கு வருஷமாய் வியாதிப்படுக்கையிலிருக்கும் பாக்கியநாதன் உபாத்தியாயர் மனந்திரும்பி இயேசுவுக்குப் பிள்ளையாகக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று.

இந்த முறையாய்க் கேட்கப்பட்டிருந்த 44 விண்ணப்பங்களை ஜெபலிற்றனிபோல் ஒழுங்காய் ஒருவர் வாசிக்க எல்லாரும் ஏகமாய் 'நாங்கள் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதைக் கேட்டருளும், தயவுள்ள கர்த்தாவே' என்று கூப்பிடுகையில், தாய்மாருடைய உள்ளங்கள் பரவசமடைந்தன.

ஜெபலிற்றனிபோல்வே ஸ்தோத்திரலிற்றனியும் வைக்கப்பட்டது. Miss Herring அம்மாள் ஆலோசனையின்படி ஓர் ஸ்தோத்திரப் பாட்டுப் பாடி, 145-ம் சங்கீதத்திலிருந்து Mrs. Knight அம்மாள் சில போதனைகள் சொல்ல, ஒவ்வொருவருடைய ஸ்தோத்திர பலிகளும் பின்வருமாறு கர்த்தருக்கு ஏறெடுக்கப்பட்டன.

1. சுகவீனமாயிருந்த பைபிள் ஊமன்கள் சுகமடைந்ததற்காக.

2. பாக்கியம் தான் இழந்துபோன இரக்ஷண்ய சந்தோஷத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டதற்காக.

3. ஜெபவாஞ்சை யற்றிருந்த சகோதரிக்கு, ஜெபவாஞ்சை கிடைத்திருப்பதற்காக.

4. ஒய்வுநாளில் சில ஹிந்துப் பிள்ளைகளுக்கு வேதபாடம் சொல்லிக்கொடுக்க ஓர் அம்மாள் நிர்ணயம் செய்திருப்பதற்காக.

இந்த முறையாய்க் கேட்கப்பட்ட ஸ்தோத்திர பலிகளைச் செலுத்தும்போது, எல்லாரும் முழங்காலில் நின்று ஏகமாய் 'உம்மைத் துதிக்கிறோம்' என்று மறுமொழி கொடுக்க, எல்லாருடைய இருதயங்களும் ஸ்தோத்திர ஆவியால் நிறைந்தன. அப்பால் பொதுவான ஸ்தோத்திர ஜெபத்தில் எல்லாரும் பங்கு பெற்று, பின்னல் எல்லாரும் எழுந்து நின்று 'தேவனே, உம்மைத் துதிக்கிறோம்' என்னும் கீதம் பாடி ஸ்தோத்திர ஆராதனை முடிந்தது.

சாயந்தரம் 6-மணிக் கூட்டங்கள் ஆவிக்குரிய கூட்டங்களாக Miss Grover அம்மாளால் நடத்தப்பட்டன. அவர்களின் போதனை எதுவென்றால், (1 கொரி. 1: 31) 'இயேசுகிறிஸ்து தேவனால் நமக்கு ஞானமும், நீதியும், பரிசுத்தமும், மீட்புமானர். இதை விளக்குவிக்க சகரியா தீர்க்கதரிசனத்திலிருந்து 'சாத்தான் கடிந்து கொள்ளப்படல்', அக்கினியினின்று தப்புவிக்கப்பட்ட கொள்ளி, பிரதான ஆசாரியன், யோசுவாவின் அழுக்குவஸ்திரம் களையப்பட்டு சுத்தமான பாகை தரிப்பித்தல், கல், குத்துவிளக்கு, ஏழு அகல்கள், ஒலிவமரம், எண்ணெய், கிளை, திறக்கப்பட்ட ஊற்று, இவைகளைக்கொண்டு 'இயேசுகிறிஸ்து எப்படி நமக்கு ஞானமும், நீதியும், பரிசுத்தமும், மீட்புமானர்' என்கிற சத்தியம் விளக்கிக் காட்டப்பட்டதில் அநேகருடைய இருதயங்களில் பாவ உணர்வு உண்டாகி, பாவம் நீங்கும் வழி, ஆளுகை செய்கிற ராஜா, மீட்பர் இன்னர், கர்த்தருடைய ஆவியின் வல்லமை, இவைகளைக் கண்டு கொள்ளும் பிரகாசமான மனக்கண்கள் கொடுக்கப்பட்டபடியால், தங்களை மறுபடியும் புதுப்பிரதிஷ்டை செய்ய ஏவப்பட்டு, மங்கின கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தைப் பிரகாசமாக்கிக்கொள்ள ஏதுவாயிற்று.

ஆத்துமபோஜனம் திருப்தியாய்க் கொடுக்கப்பட்டது போலவே சரீர போஜன காரியங்களும் Miss Morris அம்மாள் ஏற்பாட்டின் படி Rev. and Mrs. Dare அவர்களால் வெகு கவலையெடுத்துச் செய்யப்பட்டு, யாதொரு தொந்தரவில்லாமல் நடந்ததற்காக இருவருக்கும் நன்றியறிதல் சொல்லி இவ்விதமாய் இக்கூட்டங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாய் முடிய தேவன் கிருபைசெய்தார். அவருக்கே துதி.

கூட்டத்துக்கு வந்த சகோதரிகள் கிறிஸ்துவுக்காக அநேக நல்ல தீர்மானங்களோடு போயிருக்கிறார்கள். கர்த்தர் அவர்களின் நல்ல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றப் பெலன் அளிப்பாராக.

இன்னும் ஒரு காரியத்தைச் சொல்லாமல் முடிப்பது நன்றாயிராது. கூட்டத்துக்கு வந்த சகோதரிகளிடம் மிகுந்த ஐக்கியமிருந்தது.

இதற்குக் காரணமென்னவென்று யோசிக்குமிடத்து, ஒவ்வொரு கூட்டங்களினிடையிலும் சகோதரிகள் யாவரும் சிறு கூட்டங்களாய்க்கூடி வேதபாட வகுப்பில் படித்த பாடங்களை ஒருவருக்கொருவர் வினவிக்கொள்ளுதலிலும், அடுத்த நாள் வேதபாடங்களை ஆராய்ந்துபடிப்பதிலும், தனிஜெபம் செய்வதிலும், ஒருமனமாய்ப் பாடுவதிலும் ஏக ஐக்கியமாயிருப்பதைக் கவனித்த சாத்தான், இக்கூட்டத்துக்குவராமல் தூரமாய் நின்று கிறிஸ்துவை எல்லாரும் ஏகமனமாய்ப் போற்றுவதால் இனி ‘நமக்கு இக்கூட்டத்தில் பங்கில்லை, எல்லாரும் சுறுசுறுப்பாயிருக்கிறார்கள்’ என்று எண்ணி, வெருண்டு ஓடிவிட்டதே இவ்வைக்கியத்திற்குக் காரணம் என்பதைத் தாய்மாரே மறந்துவிடாதிருங்கள் என்று பகிரங்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன். இவைகளை வாசிக்கும் சகோதரிகளே, சாத்தான் உங்களை வஞ்சியாதபடிக்கு நீங்கள் செய்யவேண்டியதாவது :

1 ‘சோம்பலுக்கு இடங்கொடாதிருங்கள்.’

2. ‘விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணுங்கள்.’

3. ‘ஆவியினால் நிறைந்திருங்கள்.’

எல்லா கனமும் துதியும் நமக்கல்ல, நல்ல, பெரிய, பிரதான மேய்ப்பரான அவருக்கே உரியது. தாய்மாரே, ‘எழும்பிப் பிரகாசியுங்கள்.’

உங்கள் வேளை வந்தது. தூங்குகிற நீங்கள் விழியுங்கள்.
கர்த்தர் உங்களைப் பிரகாசிப்பிப்பார்.

இப்படிக்குக் கிறிஸ்துவுக்குள்
உங்கள் அன்பான உடன்சகோதரிகள்

GOLD SOVEREIGNS

தங்க ஸவரன்கள்

சில நாட்களுக்கு முன் இந்தியா கவர்ன்மெண்டார்கள் தங்க ஸவரன்கள் விஷயமாய் செய்த நடவடிக்கைகளைக் குறித்து பொது ஜனங்கள் சந்தேகமும் தாபிப்பிராயமும் அடைந்திருக்கிறார்க ளெனத் தெரிகிறது. அதுகாரணம்பற்றி தற்சமயம் ஸவரன் விலை ஏன் மிகவும் அதிகமாயிருக்கிறது என்பதைக் குறித்து விளம்பர ஸபையார் விவரித்துக் காரணம் தெரிவிக்கவேண்டுமென அநேகர் கேட்டுக்கொள்ள ஷை சபையாரால் பின் வருவன வெளியிடப்படு கின்றன. அவ்விஷயங்கள் யாவும் சென்னை அக்கௌண்டெண்ட் ஜனரல் (Accountant-General) அவர்களாலும் இந்திய செல்வ விருத்தி சாஸ்திர போதகாசிரியர் (Professor of Indian Economics) அவர்களாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சென்ற ஜூன் மாதத்தில் இந்தியா கவர்ன்மெண்டார்கள் ஸவ ரன் சம்பந்தமாய் வெளியிட்ட அறிக்கை யாவருக்கும் ஞாபகமிருக் கலாம். அவ்வறிக்கையினுல் கவர்ன்மெண்டார் தெரிவித்த விஷ யங்கள் ஐந்து. அவையாவன:—

(1) இனி ஸவரன் ரூபாய் 15 மதிப்புள்ளதாக அங்கீகரிக்கப் படமாட்டாது. அதாவது ஒரு ஸவரனைக் கொடுத்தால் அதற்குப் பதிலாக ரூ. 15 கிடைக்கமாட்டாது.

(2) ஸவரன் ரூபாய் 10 மதிப்புள்ளதாகவே கருதப்படவேண்டு மென நிர்ணயிக்கும்பொருட்டு சீக்கிரத்தில் கவர்னர் ஜெனரல் சட்டசபையில் ஓர் மசோதா பிரேரேபிக்கப் படும். அதாவது இம்மசோதா சட்டமானுல் ஒரு ஸவ ரனைக் கொடுத்தால் அதற்குப் பதிலாக ரூபாய் பத்தே கிடைக்கும். அதிகம் கிடைக்காது.

(3) வெளி தேசங்களில் வாங்கி தங்கக் கட்டியை இத்தேசத் திற்கு கொண்டுவரக் கூடாதென்ற நிபந்தனை நீக்கப் பட்டது.

(4) ஜூலைமீ 12-ம் தேதிக்குப் பிறகு தங்க ஸவரன்களையும் தாராளமாய் இத்தேசத்தில் இறக்குமதி செய்யலாம்.

(5) ஜூலைமீ 12-ம் தேதி வரையில் பேபர் கரன்ஸி (Paper Currency) ஆபீசுகளுக்கு யார் ஸவரன்களை மாற்றவந் தாலும் அவர்களுக்கு ஸவரனுக்கு ரூபாய் 15 வீதம் பணம் கொடுக்கப்படும்.

இவ்வாறு ஜூலை 12-ம் தேதி வரையில் ஸவரனுக்கு ரூபாய் 15 வீதம் கொடுப்போம் என கவர்ன்மெண்டார் சொல்லியதற்குக் காரணம் ஸவரன்களை வாங்கி அமெரிக்கா தேசத்திற்கு அனுப்புவதற்காகவே என அநேகர் புரட்டாகச் சொல்லிவருகிறார்கள். இது முற்றிலும் பிசகு என்பது கவர்ன்மெண்டார் செய்திருக்கிற வேறு காரியங்களால் தெரியவரும். 14 நாட்களுக்கு ஒரு தரம் கவர்ன்மெண்டாரே ஸவரனுக்கு ரூபாய் 13 முதல் 14 வீதமாக ஏராளமான தங்கத்தை டெண்டர் மூலமாய் விற்றுவருகிறார்கள். இவ்வாறு தங்கத்தை ஸவரன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 14-க்குக் குறைவாகவே பெற்றுக்கொண்டு விற்று, அமெரிக்கா தேசத்துக்கு அனுப்புவதற்காக ரூபாய் 15 வீதம் ஸவரன்களை கவர்ன்மெண்டார்கள் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லுதல் எவ்வாறு பொருந்தும்? பொருந்தவே பொருந்தாது. உண்மையான காரணமென்னவெனில், ஸவரன்களைக் கையில் வைத்துள்ளவர்களுக்கு யாதொரு விதமான நஷ்டத்தையும் உண்டுபண்ணக்கூடாதென்பதே. இதுவரையில் ஸவரன் ரூபாய் 15 மதிப்புள்ளதென நிபந்தனை யிருந்ததால் ஸவரன் வைத்துள்ளோர் பெரும்பான்மையோரும் ஸவரன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 15 வீதமே விலைகொடுத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு புது நிபந்தனையால் யாதொருவித நஷ்டமும் வராமலிருக்கும்பொருட்டே கவர்ன்மெண்டார் ஸவரனுக்கு ரூ. 15 வீதம் கொடுப்பதாய் ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

ஸவரன் ரூ. 15 மதிப்புள்ளது என்ற நிபந்தனையை ஏன் கவர்ன்மெண்டார் நீக்கவேண்டும் எனக் கேள்வி பிறக்கலாம். இதற்கு சமாதானங்கள் மூன்று. அவையாவன :

(1) இதர தேசங்களில் ஸவரன் ரூபாய் 14-க்குக் குறைவாகவே விற்கப்படுகிறது.

(2) டெண்டர் பிரகாரம் கவர்ன்மெண்டார் விற்று வரும் தங்கத்திற்கும் ஸவரன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 14-க்குக் குறைவாகவே விலை கிடைத்துவருகிறது. அதிக விலை கொடுத்து வாங்குவோரில்லை.

(3) இந்தியாவில் தங்கம் இறக்குமதியாகப்படாது என்ற நிபந்தனையை இப்போது கவர்ன்மெண்டார் நீக்கிவிட்டார்கள்.

ஆகவே இக்காரணங்களால் தங்கஸவரன் விலைகுறையும்! ஆயினும் ஸவரன்களை கையில் வைத்துள்ளவர்களுக்கு நஷ்டம் உண்டாகக்கூடாது என்றே கவர்ன்மெண்டார்கள் ஜூலை மாதம் 12-ம் தேதிவரையில் ஸவரனுக்கு ரூபாய் 15 வீதம் பணம் கொடுத்து வந்தார்கள்.

ஸவரன் விலை குறையுமென எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதிலும் அனுபவத்தில் தற்சமயத்தில் ஸவரன் விலை மிகவும் அதிகமாயிருக்கிறதே அதற்குக் காரணம் என்ன எனக் கேட்கலாம். தற்காலம் சில ஜனங்கள் செய்துவரும் புரட்டுகளே காரணங்கள் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவையாவன:

(1) அமெரிக்கா தேசத்துக்கனுப்புவதற்காக தங்கத்தை கவர்ன்மெண்டார் வாங்குகிறார்கள் என்பதும்.

(2) இனி கவர்ன்மெண்டார் வெளியிடப்போகிற ஸவரன் நாணயம் இப்போதுள்ள நாணயத்தை விட எடையிலும் மாற்றிலும் குறைவாகவேயிருக்கும் என்பதுமாம். இவையிரண்டும் கொஞ்சமேனும் உண்மையல்ல. புதிதாய் வெளியிடப்படும் ஸவரன்களும் பழைய ஸவரன்கள்போலவே யிருக்கும். ஆயினும் அநேக ஜனங்கள் அவை உண்மையென நம்புவதால் அதிக விலையானாலும் ஸவரன்களை வாங்கத்தான் வேண்டுமென வாங்குகிறார்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

A SIMPLIFIED ALPHABET FOR INDIAN LANGUAGES

இந்திய சுதேச பாஷைகளுக்கேற்ப சுலபமான எழுத்துக்கள்

நமது இந்திய தேசத்தில் வாசிக்கத் தெரியாத ஏராளமான பேரிருக்கிறார்கள். சுதேச பாஷை எழுத்துக்கள் கற்கக் கடினமாயிருப்பதால், சகலரும் விசேஷமாய் அறிவீனரும் சுலபமாய்க் கற்றுக்கொள்ளத்தக்க எழுத்துக்களைத் தெரிந்து பாஷை எழுத்துக்களாக்கினால் யாவரும் கஷ்டமின்றி சீக்கிரத்தில் வாசிக்கக் கற்றுக்கொள்ளலாம். இந்த எழுத்துக்கள் சமஸ்கிருத பாஷை சப்தத்தை அனுசரித்திருந்தால் சகல இந்திய பாஷைகளுக்கும் பொதுவாய் உபயோகிக்கலாம். இந்த எழுத்துக்கள் சுலபத்தில் அறிந்துகொள்ளக்கூடியவைகளும் இலேசாய் எழுத அல்லது அச்சிடக்கூடியவைகளுமா யிருக்க வேண்டும்.

இவ்வித பாஷை எழுத்துக்களை யோசித்து எழுதுகிறவர்களுக்கு மூன்று வெகுமதி (Prizes) உண்டு. அவை முறையே 100 ரூ., 75 ரூ., 50 ரூ. பெறுமானவை. இவ்வித எழுத்துக்களை எழுதுவோர் இவ்விஷயத்தில் விசேஷித்த முயற்சி எடுத்துவரும் சென்னை ராயபுரம் 40 மேய்ன் ரோட்டிலிருக்கும் கனம் ஜே. ஸ்டுவர்ட் துரையவர்களுக்கு (Rev. J. Stewart, M.A., 40 Main Road, Rayapuram) மேல்விலாசம் போட்டு, நவம்பர் மாதம் 30-ம் தேதிக்குள் அனுப்பவேண்டியது. பழைய எழுத்துக்களையும் உபயோகிக்கலாம் அல்லது முற்றும் புதிய எழுதுக்கள் கண்டுபிடிக்கலாம்.

LESSONS FOR FAMILY WORSHIP

வேத வாசிப்பு ஒழுங்கு

1920-ஆம் செப்டெம்பர்மீ

1	பு.	மத்.	16.	13—28	11	ச.	மத்.	21.	33—46	21	செ.	மத்.	25.	14—30
2	வி.	,,	17.	1—13	12	ஞா.	,,	22.	1—14	22	பு.	,,	25.	31—46
3	வெ.	,,	17.	14—27	13	தி.	,,	22.	15—33	23	வி.	,,	26.	1—13
4	ச.	,,	18.	1—18	14	செ.	,,	22.	34—46	24	வெ.	,,	26.	14—30
5	ஞா.	,,	18.	19—35	15	பு.	,,	23.	1—14	25	ச.	,,	26.	31—46
6	தி.	,,	19.	1—30	16	வி.	,,	23.	23—39	26	ஞா.	,,	26.	47—58
7	செ.	,,	20.	1—16	17	வெ.	,,	24.	1—14	27	தி.	,,	26.	59—75
8	பு.	,,	20.	17—34	18	ச.	,,	24.	15—33	28	செ.	,,	27.	1—14
9	வி.	,,	21.	1—17	19	ஞா.	,,	24.	34—51	29	பு.	,,	27.	15—26
10	வெ.	,,	21.	18—32	20	தி.	,,	25.	1—13	30	வி.	,,	27.	27—38

C. L. S. PRESS, MADRAS—1920